

Sygnatura akt I C 928/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wałbrzych, dnia 3 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Tęcza-Paciorek

Protokolant: Anna Dymarska

po rozpoznaniu w dniu 3 czerwca 2015 r. w Wałbrzychu

sprawy z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko G. S.

- o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) S.A. w W. wniosła o zasądzenie od pozwanej G. S. (poprzednio C.) kwoty 878,92 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 26 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty. Ponadto strona powodowa wniosła o zasądzenie od pozwanej zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 180 zł.

W uzasadnieniu podniosła, że strona powodowa zawarła z pozwaną umowę ubezpieczenia. Pozwana miała za powyższe uiścić składki, płatne w odstępach półrocznych. Pozwana przez cały okres trwania ubezpieczenia nie wypowiedziała umowy, przy czym nie uiściła ona należnej składki. Pismem z dnia 29 kwietnia 2010 r. strona powodowa wezwała pozwaną do zapłaty zaległej składki ubezpieczeniowej, jednak bezskutecznie.

Na rozprawie w dniu 03 czerwca 2015 r. pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości, podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 listopada 2008 r. pozwana G. C. (obecnie S.) zawarła ze stroną powodową (...) S.A. w W. umowę Indywidualnego Ubezpieczenia Komunikacyjnego, na okres od dnia 29 listopada 2008 r. do dnia 29 listopada 2009 r. Wysokość składki wynosiła 959 zł i jej płatność była podzielona na dwie raty:

- pierwsza w kwocie 479,50 zł płatna gotówką przy zawarciu umowy;

- druga w kwocie 497,50 zł płatna do dnia 29 maja 2009 r.

dowód: polisa z dnia 27.11.2008 r., k. 21

Pozwana nie uiściła drugiej części składki za ubezpieczenie OC.

bezsporne

Pismem z dnia 29 kwietnia 2010 r. strona powodowa wezwała pozwaną do zapłaty zaległej składki za ubezpieczenie OC, wskazując że ostateczny termin do uiszczenia zaległej składki upłynął w dniu 29 listopada 2009 r., a zatem należność powinna zostać uiszczona niezwłocznie.

dowód : wezwanie z dnia 29.04.2010 r., k. 19 – 20

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 118 k.c. termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Ponadto art. 819 § 1 k.c. stanowi, że roszczenia z umowy ubezpieczenia przedawniają się z upływem lat trzech.

Zgodnie natomiast z regułą zawartą w art. 120 § 1 k.c. bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie.

Jak wynika z uzasadnienia pozwu i dołączonych doń dokumentów, roszczenie wynikało z niezapłaconej przez pozwaną drugiej raty składki za ubezpieczenie OC, z umowy zawartej w dniu 27 listopada 2008 r. Druga rata miała być uiszczona przez pozwaną w dniu 29 maja 2009 r., a zatem po tym dniu stała się ona wymagalna, choć strona powodowa w piśmie z dnia 29 kwietnia 2010 r. podała inną datę wymagalności składki, tj. na dzień 29 listopada 2009 r. Jednak nawet gdyby przyjąć, że ostateczną datą zapłaty składki był dzień 29 listopada 2009 r., tak jak wskazała to strona powodowa, a zatem wymagalność nastąpiła w dniu 30 listopada 2009 r. to i tak należy uznać za zasadny zarzut przedawnienia roszczenia podniesiony przez pozwaną na rozprawie w dniu 03 czerwca 2015 r. Skoro, bowiem ostateczną datą, za którą strona powodowa domagała się zapłaty roszczenia był dzień 29 listopada 2009 r., jako że wtedy miała nastąpić spłata należności, a więc wymagalność nastąpiła w dniu 30 listopada 2009 r., termin przedawnienia roszczenia upłynął najpóźniej z dniem 30 listopada 2012 r. Tymczasem pozew w niniejszej sprawie złożony został w dniu 26 kwietnia 2013 r.

Zgodnie z art. 117 § 2 zd. 1 k.p.c. po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Strona powodowa nie wykazała w toku procesu, aby pozwana zrzekła się korzystania z zarzutu przedawnienia, bądź aby bieg terminu przedawnienia został przerwany. Wobec powyższego, Sąd, uznając zarzut przedawnienia podniesiony przez pozwaną za uzasadniony, powództwo w całości oddalił.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku.